

עפ"ת 60789/02/22 - איל ספר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 60789-02-22 ספר נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90519141619

בפני **כבוד השופט עמית יורם צלקובניק**
מערער **איל ספר**
נגד
משיבה **מדינת ישראל**
המערער על ידי עו"ד נ' פיינבלט
המשיבה על ידי עו"ד צ' פלק

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) בהמש 13581-01-22 מיום 10.2.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 27.1.22 להארכת מועד להישפט בגין עבירה של אי ציות לתמרוך לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שעניינה אי עצירה לפני קו עצירה וחצית צומת באור אדום בנתניה בעת נהיגה ביום 24.8.20.

המערער טען כי לא קיבל את הודעת תשלום הקנס, וכי נודע לו אודות הדוח לאחר קבלת הודעה מהמרכז לגביית קנסות. עוד נטען כי פנייה למפנ"א של ב"כ הקודמת של המערער להעברת חומר הראיות, לא נענתה - צורפה פניה למפנ"א מיום 27.5.21 - והדבר הסתייע רק באמצעות בא כוחו הנוכחי של המערער, עו"ד פיינבלט.

נטען בנוסף, כי מאישור מסירה שהתקבל עולה כי לא מולאו פרטי הדוור ותאריך מלא, ומשכך לא ברור מתי נעשה ניסיון למסירת דבר הדואר למערער, וייתכן כי הדוח נשלח בתקופת הסגר השני (בין המועדים 11.9.20-17.10.20), וכי תיבות הדואר במקום מגוריו של המערער, באבן יהודה, אינן סמוכות לבתים. יש לציין כי בתצהירו של המערער צוין מפיו בעניין זה: **"יש לי תיבת דואר שאליה מגיעים כל דברי הדואר - תד 730, אבל הדוח הזה לא הגיע אלי ולא ברור לי למה"**. עוד טוען המערער כי רכבו לא עבר ברמזור אדום, ומהתמונות עולה כי הרכב צולם לאחר קו העצירה.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא צוין כי חלה חזקת מסירה נוכח כך שדבר הדואר לא נדרש, וכי חל שיהוי ניכר מעת הגשת הבקשה למפנ"א בחודש מאי 21 ועד שהוגשה הבקשה לבית המשפט.

בהחלטת בית המשפט קמא נקבע כי מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר נשלח בדואר רשום הנושא תאריך 18.10 וחזר בציון "לא נדרש", ומשכך בוצעה המצאה כדין, והמערער לא עמד בנטל להראות כי לא קיבל את הדואר מסיבה שאינה תלויה בו ולא בשל כך שנמנע מלקבלו. עוד צוין, כי נודע למערער על קיום הדוח כבר בחודש מאי 2021,

והמערער הגיש בקשתו רק בחלוף 8 חדשים. בנוסף נקבע, כי המערער לא העלה כל טענה קונקרטית לענין העבירה, ואין חשש לקיומו של עיוות דין.

בהודעת הערעור נטען, כי המערער לא פנה תחילה לבית המשפט כיוון שפנה קודם לכן לקבלת ייעוץ משפטי ומיצוי ההליכים. בית המשפט קמא לא התייחס לפגמים באישור המסירה, ולא ניתן להבין את מהותן של הספרות "המשורבטות" עליו, והתאריך 18.10 הוא תאריך חסר, וייתכן שחלוקת הדואר שובשה בשל ימי הקורונה כפי שציין המערער בפנייתו למפנ"א בחודש מאי 21. עוד חזר ב"כ המערער וטען לעניין עיתוי הצילום, לאחר חצית קו החציה.

לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

נוכח שליחת הודעת הקנס בדואר רשום, ומשהוצג אישור מסירה כי דבר הדואר לא נדרש, היה מוטל על המערער הנטל להפריך את חזקת המסירה, ולהראות כי אי קבלת הדואר לא היתה נעוצה בגורמים שבשליטתו. לא זאת בלבד שהנטל לא הורם, אלא שבעת הדיון בפניי, הוצגו ממצאי בירור שנשלחו למערער ביום 31.1.22 על ידי שירות לקוחות של דואר ישראל, לפיהם הושארו בתיבת הדואר של המערער (ת.ד 730) שתי הודעות על קבלת דבר הדואר הנדון, ועל החזרת דבר הדואר ביום 18.10.20 כ"לא נדרש". הטענה הנוגעת לאי "משיכת" הדואר הקשורה בימי סגר הקורונה, נטענה באופן כללי ללא כל תמיכה ראייתית, ובתצהירו של המערער לא נטען דבר בעניין מניעה להגיע לתיבת הדואר בשל צוק העיתים, ולא הוצג כל אישור מהדואר במקום מגוריו של המערער בעניין פעילות סניף הדואר בתקופת הקורונה. לא מצאתי בנוסף, מקום לקבל טענת ב"כ המערער כי אי מילוי מלוא הפרטים באישור המסירה משמיט את הקרקע מתחת לערכו הראייתי, **"ועל הטוען שלא קיבל את הזימון כדי להסביר כיצד התייעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח טענה זו (רע"פ 1581/20 אבו חמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (8.3.2020))"** (רעפ 5356/20 טחאן נ. מדינת ישראל, 12.8.2020).

בנוסף עלה, כפי שצוין, כי המערער הגיש בקשתו לבית משפט קמא בשיהוי משמעותי של שמונה חדשים נוספים, מאז שנודע לו לטענתו, אודות הדוח, והטענה המרומזת כי סיבת השיהוי קשורה בטיפול כזה או אחר של עורכי הדין, אין בה כדי להוות טעם לאי הגשת הבקשה במועד מוקדם יותר **"מיד לאחר שהוסרה המניעה"** להגשת הבקשה, במובנם של סעיפים 230 ו-229(ה) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982.

העבירה של אי ציות לרמזור אדום בצומת (תמרור 701), מתממשת בעת מעבר קו עצירה או מעבר חציה, בעת שהאור האדום דולק, ובצילומים שצורפו להודעת הערעור נראה הרכב על מעבר החציה וכן בהמשך הנסיעה מעבר למרכז הצומת, בעת שהאור האדום דולק ברמזור, ודי בכך להוכחת העבירה.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.